

T.R. BISGAARD

SEBASTIAN

ILLUSTRERET AF
FÉLIX PERRIER

OG FORSVINDINGSURET
DEN MYSTISKE BESKED 1



KRABAT

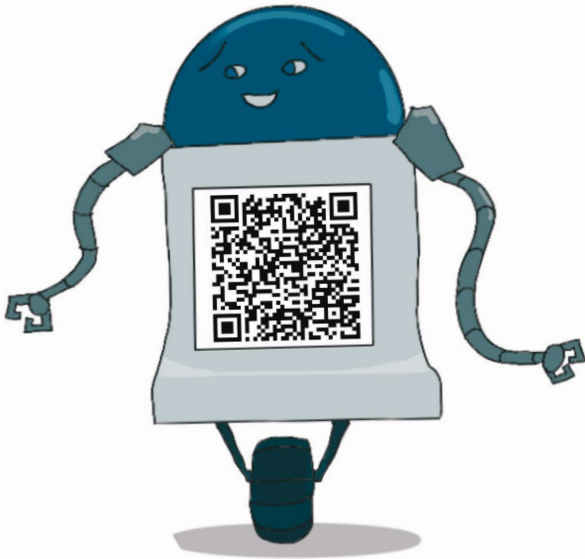


SEBASTIAN OG FORSVINDINGSURET

BOG 1:
DEN MYSTISKE BESKED
AF
T.R. BISGAARD



Hovedpersonen, Sebastian, er inspireret af den fattige dreng Esteban fra Bolivia, som byggede robotter af elektronik-skrot, han fandt på lossepladsen.



*Videoen er på spansk med engelske undertekster.
Scan og se andre videoer i bogen.*

BØGERNE I SERIEN

Den mystiske besked

Den usynlige ø

Den vilde flugt

Andre bøger af samme forfatter

Midgårds Beskyttere 1 - Vølvens Spådom

Midgårds Beskyttere 2 - Lokes List

Midgårds Beskyttere 3 - Frejs Sværd

Midgårds Beskyttere 4 - Surts Rige

KAPITLER

Kapitel 1. Drengen, som ikke eksisterede	8
Kapitel 2. De forsvundne øer	16
Kapitel 3. Robotbyggeri	26
Kapitel 4. En umulig opgave	34
Kapitel 5. Mysteriet om mor	44
Kapitel 6. Knuser-robotten	56
Kapitel 7. Den grønne firkant	66
Kapitel 8. Christoffers hemmelighed	72
Kapitel 9. Skal man tro på alt, man hører?	80
Kapitel 10. Sebastian forsvinder	88
Om forfatteren	99
FN's verdensmål	101
Tak	103

KAPITEL 1.

DRENGEN, SOM IKKE EKSISTEREDE

”Tryk på knappen!” råbte Christoffer. Sebastian stirrede på sin tvillinge-bror. Christoffer holdt vagt fra molen. Selv stod Sebastian for enden af den lange trappe, som førte ned til havet. Han samlede skrald op fra vandet og havde helt glemt at holde øje med, om der kom nogen.

Det var en uge, siden han sidst havde været udenfor. Kunne han ikke bare få lov til at lade, som om han var en helt almindelig dreng? Bare i et par timer en søndag morgen?

”Nu!” brølede Christoffer. Han pegede mod sit håndled. Det betød, at Sebastian skulle trykke på knappen på forsvindingsuret.

I dag havde han lokket broren med ned til



molen for at lede efter skrot. Der var altid et eller andet, som var godt nok til at blive genbrugt. Han fyldte en pose med alt muligt sejt: en legetøjshelikopter med en perfekt propel og et tastatur med gule knapper. Når de var tørre, kunne delene bruges til at bygge nye robotter.

Far lod Sebastian tage ned til molen på én betingelse: At han forsvandt på nul komma fem, hvis der kom nogen.

”Ingen må se dig,” sagde far. ”Aldrig nogensinde!”

Sebastian trak vejret dybt og smagte saltet fra havet. Vinden blæste hans mørkebrune pandehår ned i øjnene, så enderne af hårstråene stak. Irriteret rystede han på hovedet og blinkede.

”Seb!” råbte Christoffer og nikkede mod en mand, som gik på molen. ”Skynd dig. Forsvind!”

Sebastian sukke. Han var ikke klar til at tage hjem endnu. Lige når det var allerbedst, skulle han altid forsvinde. Det var som at være en kriminel på flugt, selv om han ikke havde lavet noget ulovligt. Alligevel måtte han forsvinde i tide og utide, og nu var det på utide at tage hjem til Sundby Høj på toppen af bakken.

”Okay, så skrider jeg.”

”Jeg vil med,” sagde Christoffer. ”Vent, så kommer jeg ned til dig.”

”Nej. Far har sagt, det er farligt.”

”Kom nu. Bare denne ene gang.”

Christoffer lagde hovedet på skrå. ”Far ved jo ikke en skid.”

”Glem det! Jeg er den ulovlige tvilling, og jeg tror på far!”

Christoffer løb ned ad trappen. Inden Sebastian nåede at trykke på knappen, greb broren fat i hans arm.

”Lad nu være!” Sebastian skubbede til ham. Overrasket tumlede Christoffer ned på molen.

”Hvad laver du?” udbrød han og rejste sig. ”Kom nu. Jeg gider ikke gå hele vejen op ad bakken.” Han greb ud efter Sebastians arm igen.

Denne gang skubbede Sebastian broren hårdt i brystet med begge hænder. Christoffer stavrede et par skridt baglæns og stoppede først, da den ene hæl stak ud over molekanten. Han viftede med armene for at holde balancen. Med et plask landede han i det blågrønne vand.

”Pis!” gurglede han.

Heldigvis var Christoffer tæt på trapperne. Efter et par svømmetag kravlede han op på første trin. Han stirrede på sin bror med et dræber-blik.

”Er du okay?” spurgte Sebastian.

Christoffer sendte en spytklat ud i vandet og trak på skuldrene.

”Vi ses derhjemme.” Sebastian trykkede på den lysende, blå cirkel på forsvindings-uret.

Mørket omsluttede ham. Så kom den vildeste rystetur. Det sugede i maven, og arme og ben blev hevet i alle retninger. Selv om det kun varede en hundrededel sekund at blive teleporteret hjem, føltes det som meget længere.

Han blev aldrig helt vant til at havne et andet sted så hurtigt. Det var, som om nogen slukkede for lyset i rummet og tændte det med det samme, bare i et helt andet rum.

Den lune havvind forsvandt og blev erstattet af en kølig brise fra klima-anlægget. Han var på sit eget værelse. Hurtigt sparkede Sebastian skoene af. Det ville tage hans bror mindst en halv time at ase sig op ad bakken fra molen.

”Christoffer faldt i vandet,” grinede han og gav Ada et dunk på hovedet. Robotten drejede, og dens øjne lyste op.

”Hej Seb. Var der nogen, som så dig?” spurgte den.

”Nej, Ada. Jeg har styr på det. Hold op med at spørge ligesom far.”



Sebastian gik forbi robotten. Ada fulgte efter ham mod det lille vindue i værelset. På skrivebordet hældte Sebastian posens

indhold ud. Vandet sivede fra dagens fangst, og de blågrønne alger farvede den hvide overflade. Det flød over mod en stak nye ledninger yderst på bordet.

”Shit!” råbte han og så sig omkring. ”De bliver ødelagt. Ada, hent en klud.”

”Okay, Sebastian.”

Ada kom tilbage med et håndklæde, og han tørrede vandet op. Bordet blev næsten hvidt igen, kun de dybeste ridser var stadig blågrønne.

Ivrigt efter at gennemse fundet fra molen satte Sebastian sig i stolen. De store stykker skubbede han til den ene side af bordet og de små til den anden. De fleste af delene var enten sorte eller hvide. Nogle kom fra elektronisk legetøj. Andre kom fra en hårtørrer og en blender.

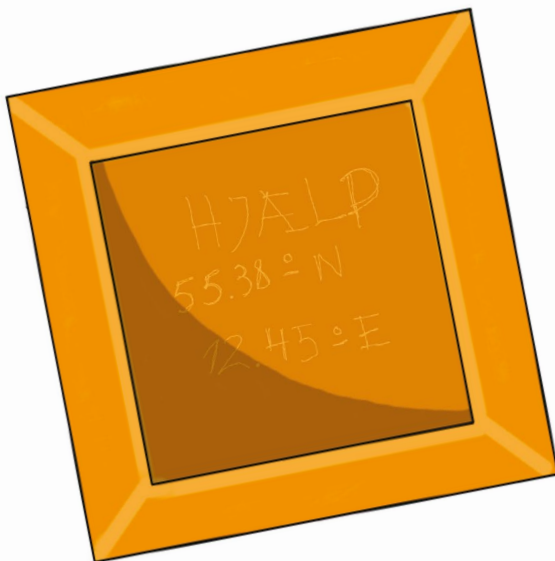
Et fladt stykke orange plastik gemte sig mellem de større dele. Forsigtigt fiskede han

det frem. Han kunne ikke huske at have lagt det i posen. Sebastian studerede det nærmere og lod fingrene glide hen over bogstaverne, der var ridset ind i den orange firkant. Der stod:

Hjælp.

Lige under var der skrevet:

55.38°N 12.45°E .



OM FORFATTEREN

Jeg har arbejdet med bæredygtig vækst og innovation i mange år. Derfor ved jeg, hvordan virksomheder kan fremstille deres varer på måder, som reducerer forurening og CO₂-udslip. Der findes allerede mange gode løsninger. De bliver bare ikke brugt alle steder.

For at det kan ske, skal regeringen i et land lave love, som sikrer, at virksomheder vælger de løsninger, der er bedst for miljøet og klimaet. Jeg har hjulpet både styrelser og internationale organisationer med forslag til, hvordan det kan gøres.

Alle os, som køber og bruger varer, skal også tænke os om, inden vi køber. Det håber jeg, du vil gøre lidt oftere, efter du har læst denne serie om Sebastian.

De sidste år har jeg også skrevet bøger til børn og unge.

VERDENSMÅL

for bæredygtig udvikling



FN'S VERDENSMÅL

FN står for de Forenede Nationer og er en organisation, hvor næsten alle verdens lande er medlemmer. Det blev etableret i 1945 med formålet om at sikre fred i verden.

I 2015 blev alle lande, som er medlem af FN, enige om 17 mål. Målene skal hjælpe os med at gøre verden et endnu bedre sted at bo. Flere lande har allerede opnået nogle af målene, mens andre lande har langt igen. Både regeringer, virksomheder, organisationer og personer som dig kan hjælpe med at nå målene for en bedre verden.

Bogen giver mulighed for at tale om verdensmål, man selv kan påvirke.

Det kan for eksempel være brug af elektronik:

- Hvor ofte køber du en ny telefon eller nyt legetøj (lyssværd, fjernstyret bil, robot)?
- Hvad gør du med det gamle?

Bogen kan også bruges til at tale om affald:

- Hvad gør I med jeres affald derhjemme?
- Hvad gør I med affaldet i skolen?

Er det noget, som kan gøres anderledes og forbedres?

Hvilke verdensmål kan du være med til at påvirke?

Læs mere om FN's verdensmål her:

<https://www.verdensmaalene.dk>

